

Č. 5691.

Pozemková reforma: Při majetku stíženém fideikomisární substitucí nepřísluší fideikomisárnímu substitutu ingerence na uplatňování nároku na propuštění půdy ze záboru podle § 11 zák. zák.

(Nález ze dne 25. května 1926 č. 6274.)

V ě c: Dr. Ladislav H. v U. proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rud. Vyšín) o vyloučení ze záboru dle § 3 a) a propuštění půdy dle § 11 zák. zák.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byl nárok st-lův na vyloučení žádaných objektů dle §u 3 a) zák. zák. zamítnut, poněvadž nejsou právně samostatny, netvoříce samostatné knihovní těleso. — — — Dle § 11 zák. zák. bylo st-li pak propuštěno 180 ha 17 a 215 m² půdy zemědělské a 71 ha 67 a 65.8 m² půdy jiné, nárok na propuštění dalších v žádosti uvedených nemovitostí byl zamítnut. — —

Stížnost nejprve vytýká nezákonnost v tom směru, že bez ohledu na okolnost, že na majetku st-lově vážne fideikomisární substituce pro Josefa H., tento nebyl přibrán k řízení a nař. rozhodnutí bylo vydáno bez zřetele k tomu. Touto námitkou zastává stížnost názor, že fideikomisárnímu substitutu náleží jako interestu ingerence na uplatnění nároku vlastníka zabraného statku dle § 11 zák. zák., poněvadž jeho právo jako budoucího dědice a vlastníka může býti rozhodnutím o nároku tomto, uplatňovaném pouze vlastníkem samotným, dotčeno. Avšak neprávem.

Dle § 11 zák. zák. mají osoby, jejichž majetek se tímto zákonem zabírá, po případě jejich dědicové, právo, aby jim byla z majetku jim zabraného přidělena majetnost nepřesahující výměry uvedené v § 2, pokud možno dle jejich volby. Dle § 2 cit. zák. jest rozuměti pod majetkem, jenž se zabírá, velký majetek pozemkový, totiž soubor nemovitostí správy, která jsou spojena s jich držením, jestliže výměra náležející v území čsl. republiky vlastnický jedině osobě jest větší než 150 ha půdy zemědělské nebo 250 ha půdy vůbec.

Z toho plyne, že k uplatnění nároku dle § 11 zák. zák. jest oprávněn toliko vlastník, po případě, není-li již na živu, jeho dědicové. Také dle § 2 zák. zák. musí stpů oznámiti vlastníku zabraného majetku pozemkového, které jeho nemovitosti rozhodl se právě převzít. Jedná-li se o pouhou fideikomisární substituci — a jen existenci takové stížnost tvrdí — jest ve smyslu § 612 o. z. o., který i na území Slov. platí právem obyčejovým, fiduciář skutečným jediným vlastníkem substituční podstaty, třeba vlastnictví jeho bylo ve prospěch fideikomisáře omezeno za tím účelem, aby se svého času dostalo substituční podstaty fideikomisáři. Fideikomisář není vlasníkem substituční podstaty, nýbrž nastupuje dle vůle zůstavitelovy v dědictví teprve po smrti dědice jej předcházejícího, nebo v jiném zůstavitelem určeném případě. Ježto však uplatnění nároku dle § 11 zák. zák. přináleží, jak dovozeno, pouze vlastníku, jeví se tato námitka bezdůvodnou. — — — —